

Offentliggjort lørdag d. 1. juni 2019

Ferierejser på arbejdsgiverens regning[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Rejser til fjerne destinationer med et større eller mindre fagligt indhold på arbejdsgiverens regning er en tilbagevendende problemstilling - både hos skattemyndighederne og hos skatteyderne.

En afgørelse fra Landsskatteretten fra april 2019 er et lyspunkt i en ellers meget streng skattepraksis.

For arbejdsgiveren er der som udgangspunkt fradragsret for udgifter til medarbejderes rejser, som på denne side af bordet behandles som en lønudgift.

For medarbejderen kan en rejsen derimod nemt få et skattemæssigt efterspil. I en ny afgørelse fra Landsskatteretten, kom tvivlen dog en række medarbejdere til gode.

Rejser betalt af arbejdsgiveren beskattes efter formålet med rejsen og rejsens indhold. Skattemyndighederne sonderer her mellem ferierejser, forretningsrejser og de såkaldt ”kombinerede rejser”. Dette gælder, uanset om medarbejderne er ansat i den private eller den offentlige sektor.

Ferierejser

Rene ferierejser vil udløse fuld beskatning af rejsens værdi. En sådan ferierejse behandles skattemæssigt helt på samme måde som andre personalegoder. Hvis bilforhandleren sender sine bedste sælgere på en badetur til Bali som tak for de strålende resultater, vil sælgerne således modtage en ekstra hilsen fra skattevæsenet med krav om beskatning af værdien af rejsen.

Offentliggjort lørdag d. 1. juni 2019

Det samme gælder tilfælde, hvor arbejdsgiveren måske har haft et for så vidt ”fagligt formål” med rejsen som eksempelvis at styrke sammenhold og samarbejdsevner blandt personalet, men hvor dette formål ikke i sig selv har den fornødne *konkrete og direkte sammenhæng* med virksomhedens indkomsterhvervelse. Eksempelvis kan nævnes en sag fra 2008 om ”teambuilding” m.v. for virksomhedens personale på et fransk ski-sportssted. Også i denne sag blev medarbejderne beskattet fuldt ud.

Undtaget fra denne praksis om beskatning er de få tilfælde, hvor en rejse kan anses at falde indenfor skattemyndighedernes praksis om skattefrihed ved sædvanlige firmafester, firmaskovture og lignende arrangementer. Selv om firmafesten arrangeres med overnatning, f.eks. en julefrokost, kan festen og overnatningen udmærket være skattefri for medarbejderne efter denne praksis. Men firmaarrangementet skal ikke vare meget længere, før beskatning bliver aktuelt.

Står det herefter klart, at rejsen er skattepligtig for medarbejderen, skal medarbejderen beskattes af rejsens værdi. Det betyder typisk, at medarbejderen skal beskattes af et beløb svarende til de udgifter, som arbejdsgiveren har afholdt i forbindelse med rejsen.

Beskatningen kan i nogle tilfælde blive ret voldsom, da der sjældent spares på noget på disse rejser. Selv erindrer jeg en sag, hvor et show med elefanter havde været særligt dyrt, da der var tale om hvide elefanter – og altså ikke almindelige grå elefanter. Næppe overraskende var medarbejderen meget frustreret over at blive beskattet af værdien af ”show med hvide elefanter”.

Forretnings- og studierejser

Forretningsrejser, dvs. rejser, der har en *konkret og direkte sammenhæng* med virksomhedens indkomstskabende aktiviteter, har ingen skattemæssige konsekvenser for medarbejderen. Sælgeren, der rejser til udlandet for at sælge virksomhedens produkter m.v., bliver i sagens natur ikke beskattet af en sådan rejse.

Studierejser betalt af arbejdsgiveren beskattes efter tilsvarende regler. Hvis studierejsen primært foretages i virksomhedens interesse, er der således heller ikke her grundlag for

Offentliggjort lørdag d. 1. juni 2019

at beskatte medarbejderen af nogen værdi. At studierejsen skal være foretaget ”i virksomhedens interesse” betyder efter skattevæsenets praksis, at det studiemæssige element skal være relevant for virksomheden.

Når det turistmæssige islæt er begrænset

Efter skattevæsenets opfattelse bliver der ikke tale om beskatning, selv om studieturen har en vis turistmæssig værdi for medarbejderen. Som et illustrativt eksempel kan nævnes en sag, hvor en arbejdsgiver havde betalt en rejse for en ansat direktør til Marokko. Rejsen var arrangeret for forhandlere af et konkret bilmærke med det formål at præsentere en ny model. Rejseprogrammet omfattede både aktiviteter vedrørende præsentation af bilmodellen og aktiviteter af turistmæssig karakter. Efter Landsskatterettens opfattelse måtte direktørens rejse anses for udelukkende at have været erhvervmæssig. Som begrundelse henviste Landsskatteretten til rejsens begrænsede varighed på i alt 4 dage, hvoraf 2 dage udgjorde transport til rejsemålet.

Når det turistmæssige islæt er betydeligt

Er det studiemæssige element derimod ubetydeligt i forhold til den samlede rejse eller måske slet ikke relevant for virksomheden, sker der fuld beskatning af den ansatte, jf. ovenfor om en badetur til Bali.

En af de ledende afgørelser på området er en sag afgjort ved Vestre Landsret i 1998. Her havde et energiforsyningselskab betalt en studierejse for forretningsudvalget til USA med det formål at se på affaldsforbrændingsanlæg m.m. På baggrund af oplysningerne om rejsens formål, tilrettelæggelse og forløb, var der efter landsrettens opfattelse tale om en studierejse af generel karakter med et *meget betydeligt* turistmæssigt islæt. Herefter blev det forretningsudvalgsmedlem, som den konkrete sag drejede sig om, beskattet af rejsens værdi, svarende til en forholdsmæssig del af de afholdte udgifter.

Der foreligger mange afgørelser af denne karakter. Meget ofte bliver rejseprogrammets udformning afgørende for beskatningen i disse sager - hvilket måske nok ofte bør indtage en lidt mere central placering i arrangørens overvejelser i forbindelse med udarbejdelse af rejseprogrammet.

Offentliggjort lørdag d. 1. juni 2019

Vanskelig afgrænsning

I praksis kan afgrænsningen mellem ferie og forretning være meget vanskelig. Og er der tale om en rejse til udlandet, vil interessen, nok næsten naturgivent, blive skærpet en anelse hos skattemyndighederne.

En ny afgørelse om en tur til Dubai

Dette var også tilfældet i en sag, som i april 2019 blev afgjort af Landsskatteretten. Sagen drejede sig om en entreprenørvirksomhed, der havde inviteret sine 22 medarbejdere med ledsagere på en rejse til Dubai. Rejsen varede 5 dage, heraf 2 rejsedage.

Rejseprogrammet omfattede bl.a. et besøg på en tegnestue, en byggeplads, og en beton-elementfabrik. Endvidere var der besøg i verdens højeste bygning og verdens største butikcenter. Og endelig omfattede rejsen ”Middag og underholdning i ørkenen”, ”besøg på verdens mest luksuriøse hotel” og – som et typisk indslag i rejseprogrammer: ”Dubai på egen hånd”. Rejseprogrammet omfattede med andre ord både flere faglige og flere ikke-faglige elementer.

Virksomheden oplyste under et kontrolbesøg fra SKAT to år senere, at virksomheden ikke pt havde en ordre, der direkte kunne henføres til inspiration fra turen til Dubai.

Efter skattemyndighedernes opfattelse var der – på baggrund af en samlet, konkret vurdering – tale om en studierejse af generel karakter med et begrænset fagligt indhold samt et ikke ubetydeligt turistmæssigt islæt. Medarbejderne blev herefter beskattet af rejsens værdi, dels vedrørende medarbejderens egen deltagelse og dels vedrørende en eventuel ledsagers deltagelse.

Ved Landsskatteretten fik medarbejderne imidlertid medhold i, at der ikke var grundlag for beskatning.

Efter Landsskatterettens opfattelse kunne det således efter en konkret vurdering ikke afvises, at rejsens programpunkter kunne have haft en væsentlig erhvervsmæssig og fag-

Offentliggjort lørdag d. 1. juni 2019

lig værdi for virksomhedens ansatte i deres arbejde med at detaljeudforme opgaverne, herunder valg af materialer og design, og at disse forhold kunne have haft betydning i en konkurrencesituation, når der skulle bydes på de enkelte byggeopgaver. Efter det forklarede og den fremlagte dokumentation ansås det herefter for godtgjort, at rejsen havde været afholdt i virksomhedens interesse.

Uanset at rejseprogrammet havde elementer med turistmæssige islæt, fandt Landsskatte retten på denne baggrund, at rejsen i overvejende grad var af erhvervmæssig karakter der kunne henføres til virksomhedens indkomstskabende aktiviteter. Der var herefter ikke grundlag for at beskatte medarbejderne af de udgifter, som virksomheden havde afholdt vedrørende medarbejderne.

Kombinerede rejser

Hvis en erhvervmæssigt begrundet rejse kombineres med en ferierejse, eksempelvis hvor en forretningsrejse til New York bliver efterfulgt af en ferierejse til Florida, skal medarbejderen efter skattemyndighedernes praksis beskattes af markedsværdien af ferierejsen til Florida.

Om ægtefæller og andre rejseledsagere

Får ægtefællen lov til at rejse med på arbejdsgiverens regning, vil det det kunne komme på tale at beskatte medarbejderen af *værdien af ægtefællens rejse*. Har rejsen rent privat karakter for ægtefællen, beskattes medarbejderen af værdien af ægtefællens rejse. I den ovenfor omtalte sag om en rejse til Dubai rakte Landsskatte rettens velvilje da i sagens natur heller ikke til skattefritagelse vedrørende medarbejdernes respektive ledsagere.

Er ægtefællens rejse derimod fuldt ud forretningsmæssigt begrundet i virksomhedens forhold, er der i sagens natur ikke grundlag for at beskatte hverken medarbejderen eller for den sags skyld ægtefællen af nogen værdi. Eksempelvis har skattemyndighederne accepteret, at en ægtefælle deltog i en konkret rejse i sin mands virksomhed, da hun talte sproget på destinationen og i øvrigt varetog økonomifunktioner i virksomheden. Men

Offentliggjort lørdag d. 1. juni 2019

der påhviler skatteyderen en meget tung bevisbyrde for, at ægtefællens deltagelse har været forretningsmæssigt begrundet - modsat, hvis det er sekretæren, der deltager.

— o —